

Bruxelles, den 19.12.2023
COM(2023) 791 final

2023/0464 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af partnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og medlemmerne af Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet på den anden side

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Dette forslag vedrører indgåelsen af en ny partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union (EU) og dens medlemsstater på den ene side og medlemmerne af Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet på den anden side. Den tidligere "Gruppe af AVS-Stater" (AVS) blev i april 2020 omdannet til Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet (OACSS), som er en international organisation.

Cotonoupartnerskabsaftalen har siden 2000 fungeret som rammen for forbindelserne mellem EU og de 79 ACS-lande. Den bygger på politisk dialog, økonomisk samarbejde og handels- og udviklingssamarbejde. Aftalen, som blev revideret i 2005 og 2010, udløb i slutningen af februar 2020. Da parterne havde brug for mere tid til at forhandle om den efterfølgende partnerskabsaftale (herefter benævnt "aftalen"), og EU havde brug for at afslutte sin interne proces for at godkende aftalens undertegnelse, blev anvendelsen af Cotonouaftalen midlertidigt forlænget fem gange: Første gang frem til den 31. december 2020 og derefter frem til den 30. november 2021, den 30. juni 2022, den 30. juni 2023 og den 31. oktober 2023. Aftalen blev undertegnet den 15. november 2023 af EU, EU's medlemsstater og medlemmerne af OACSS¹. I henhold til artikel 98, stk. 4, i aftalen begynder den midlertidige anvendelse den første dag i den anden måned efter undertegnelsen. For at undgå et juridisk tomrum i forbindelserne mellem EU og ACS bør den nuværende aftales gyldighed forlænges indtil den 31. december 2023.

Der er et stort behov for en moderniseret aftale, således at EU-ACS-forbindelserne kan ajourføres og afspejle den nye ambition, der følger af nye behov og udfordringer. Verden er i dag tættere forbundet end nogensinde før og har ændret sig meget, siden Cotonouaftalen blev vedtaget, og det samme har EU, EU's partnere og deres fælles forhåbninger.

Forhandlingerne om en ny aftale startede i september 2018, kort tid efter at Rådet i juni 2018 havde bemyndiget Kommissionen og den højtstående repræsentant til på Den Europæiske Unions vegne at indlede og føre forhandlinger om de bestemmelser, der hører under Unionens kompetence, i en partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og landene i Gruppen af Stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den anden side og vedtaget forhandlingsdirektiver herfor. Rådet og Europa-Parlamentet blev regelmæssigt underrettet i løbet af forhandlingerne. Det særlige udvalg, der blev nedsat ved Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger, blev konsulteret under hele forhandlingsforløbet. Chefforhandlerne paraferede udkastet til aftalen den 15. april 2021 med undtagelse af definitionen af parterne i aftalen.

Det overordnede mål med aftalen er at etablere et ambitiøst og styrket politisk partnerskab, fremme nye dynamikker og gå videre end et traditionelt udviklingssamarbejde. Hver region får beføjelser inden for aftalens rammer. Derved kan EU og medlemmerne af OACSS indfri større ambitioner på lokalt, nationalt, regionalt og internationalt plan.

¹ I overensstemmelse med forordning 2015/2264 vedrørende afvikling af undtagelsen for irsk skal internationale aftaler først oversættes til irsk fra den 1. januar 2022.

De specifikke mål for den nye aftale er at:

1. fremme, beskytte og overholde menneskerettighederne, de demokratiske principper, retsstatsprincippet og princippet om god forvaltningspraksis, idet der lægges særlig vægt på ligestilling mellem kønnene
2. opbygge fredelige og modstandsdygtige stater og samfund, som kan håndtere aktuelle og nye trusler mod freden og sikkerheden
3. fremme den menneskelige og sociale udvikling, især med henblik på at udrydde fattigdom og bekæmpe uligheder ved at sikre, at alle kan få et værdigt liv, og at ingen lades i stikken, med særlig vægt på kvinder og piger
4. mobilisere investeringer, støtte handelen og fremme den private sektors udvikling med henblik på at opnå en bæredygtig og inklusiv vækst og skabe anstændigt arbejde for alle
5. bekæmpe klimaændringer, beskytte miljøet og sikre en bæredygtig forvaltning af naturressourcerne og
6. gennemføre en omfattende og afbalanceret tilgang til migration med henblik på at høste fordelene ved sikker, velordnet og lovlig migration og mobilitet, dæmme op for irregulær migration og samtidig tage fat på de grundlæggende årsager hertil under fuld overholdelse af folkeretten og i overensstemmelse med parternes respektive kompetencer.

Kommissionen finder, at de mål, Rådet fastsatte i sine forhandlingsdirektiver, er nået, og at den forhandlede tekst er acceptabelt for Unionen.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forhandlingerne om aftalen blev ført i overensstemmelse med de omfattende forhandlingsdirektiver, som Rådet vedtog i juni 2018² om henstillingen fra Kommissionen med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet, og som byggede på en forudgående evaluering, en konsekvensanalyse og en meddelelse. I disse vejledende dokumenter blev der taget hensyn til de relevante EU-politikker og -strategier på de forskellige berørte områder, samt til EU-partnernes relevante politikker og strategier, herunder Den Afrikanske Unions 2063-dagsorden, den fælles Afrika-EU-strategi fra 2007, den fælles partnerskabsstrategi mellem Caribien og EU fra 2012 og strategien for et styrket partnerskab med Stillehavsøerne fra 2006.

² Forhandlingsdirektiverne bygger på en forudgående evaluering, konsekvensanalyse, meddelelse og henstilling:

- o Henstilling med henblik på RÅDETS AFGØRELSE om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet. COM(2017) 763 final.
- o FÆLLES MEDDELELSE TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET. Et fornyet partnerskab med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet. JOIN 2016 (52) final.
- o FÆLLES ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE. Evaluering af Cotonoupartnerskabsaftalen. SWD (2016) 250 final.
- o FÆLLES ARBEJDSDOKUMENT FRA TJENESTEGRENE KONSEKVENSANALYSE, der ledsager dokumentet FÆLLES MEDDELELSE TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET Et fornyet partnerskab med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet. SWD (2016) 380 final. JOIN (2016) 52 final. SWD (2016) 381 final.
- o FÆLLES HØRINGS-DOKUMENT Mod et nyt partnerskab mellem Den Europæiske Union og landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet efter 2020. JOIN(2015) 33 final.

Det nye partnerskab bygger på flere internationalt aftalte standarder og mål. De Forenede Nationers 2030-dagsorden (SDG) og Parisaftalen om klimaændringer er centrale for aftalen og parternes fremtidige indsats.

Mere specifikt er aftalen på tematisk plan fuldt afstemt efter de gældende EU-politikker:

- Aftalen vil i overensstemmelse med den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik³ bidrage til at opbygge inklusive, fredelige og modstandsdygtige samfund. Den fremmer en omfattende og integreret tilgang til konflikter og kriser og sigter mod at tackle de grundlæggende årsager hertil samt nye eller voksende sikkerhedstrusler såsom terrorisme, finansiering heraf og voldelig ekstremisme for blot at nævne nogle få. Partnerskabsdialogen bliver central for at udbygge tiltagene på disse områder yderligere og mere generelt på alle områder, der er omfattet af partnerskabet. Aftalen, som fremmer større politisk samarbejde, bekræfter på ny, at det er vigtigt at samarbejde i internationale fora, men også at opbygge alliancer på den globale scene for at opnå et effektivt multilateralt system.
- I overensstemmelse med den europæiske konsensus om udvikling⁴ omfatter aftalen forpligtelser, som er inspireret af og vil bidrage til at nå målene for bæredygtig udvikling (SDG) i De Forenede Nationers 2030-dagsorden. Aftalen sætter mennesket i centrum og tager hensyn til de forskellige, indbyrdes forbundne aspekter af bæredygtig udvikling, både de økonomiske, sociale, miljømæssige og sikkerhedsrelaterede. Alle disse vigtige aspekter samt andre tværgående elementer såsom unge, ligestilling mellem kønnene, god forvaltningspraksis og menneskerettigheder supplerer hinanden og er blevet tillagt særlig betydning. Parterne vil arbejde sammen for at beskytte kloden, udrydde fattigdommen i alle dens former, mindske uligheder og fremme social samhørighed.
- I overensstemmelse med den europæiske grønne pagt⁵ og EU's miljøpolitikker anerkendes det i aftalen, at der er behov for en hurtig indsats på forskellige niveauer for at sikre bæredygtighed på kloden og imødegå de alvorlige trusler, som klimaændringer, miljøforringelse og en uholdbar udnyttelse af naturressourcerne udgør. Parterne søger at styrke den globale reaktion på klimaændringer, opbygge modstandsdygtighed og spille en vigtig rolle for gennemførelsen af Parisaftalen, som skal fungere som en overordnet rettesnor for partnerskabet.
- I overensstemmelse med den nye pagt om migration og asyl⁶ og EU's migrationspolitik anlægges der i aftalen en bred og afbalanceret tilgang, idet der tages fat på de forskellige indbyrdes forbundne aspekter af både lovlig og irregulær migration for at fremme velforvaltet migration og mobilitet.
- Forslaget er ligeledes fuldt ud foreneligt med andre relevante EU-politikker, der vedrører de fastsatte prioriteter, bl.a. energi, uddannelse, ligestilling mellem kønnene, beskæftigelse, forskning, innovation og handel.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

³ [En global strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik](#)

⁴ [Den europæiske konsensus om udvikling](#)

⁵ [Den europæiske grønne pagt](#)

⁶ [En ny pagt om migration og asyl](#)

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for aftalens indgåelse er artikel 217, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Da Rådet vedtog sin afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en partnerskabsaftale med landene i Afrika, Caribien og Stillehavet (ACP), tilpassede det titlen og artikel 1 i den anbefalede afgørelse, således at partnerskabsaftalen defineres som "blandet"⁷. Repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, som mødtes i Rådet, vedtog desuden en særskilt mellemstatslig afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på deres vegne at føre forhandlinger om de bestemmelser om den midlertidig anvendelse, der henhører under medlemsstaternes kompetence⁸. Forhandlingerne blev afsluttet med positivt resultat den 15. april 2021 med undtagelse af definitionen af parterne. Den 11. juni 2021 fremsatte Kommissionen et forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse og midlertidig anvendelse af partnerskabsaftalen som en ren EU-aftale. Den 20. juli 2023 vedtog Rådet en afgørelse om undertegnelse og midlertidig anvendelse af partnerskabsaftalen som en blandet EU-aftale⁹. Efter Rådets afgørelse og for at undgå, at Den Europæiske Unions indgåelse af aftalen forsinkes i Rådet, besluttede Kommissionen og den højtstående repræsentant at fremsætte vedlagte udkast til forslag om indgåelse af aftalen som en blandet aftale.

- **Proportionalitetsprincippet**

Dette initiativ forfølger direkte Unionens mål inden for foranstaltninger udadtil og bidrager til den politiske prioritet om "EU som en stærkere global aktør". Det stemmer overens med retningslinjerne for EU's globale strategi med hensyn til at samarbejde med andre lande og forny dets eksterne partnerskaber på en ansvarlig måde for at opfylde EU's eksterne prioriteter. Forslaget styrker samarbejdet med de respektive regioner, muliggør en mere skræddersyet tilgang og støtter EU's samlede tilgang for hele Afrika. Den foreslåede aftale fremmer også samarbejdet mellem de forskellige forvaltningsniveauer.

- **Valg af retsakt**

Dette forslag er i overensstemmelse med artikel 218, stk. 6, i TEUF, i følge hvilken Rådet kan vedtage afgørelser om internationale aftaler. Der findes intet andet retligt instrument, der kan anvendes til at nå det mål, der er omhandlet i forslaget.

⁷ Rådets afgørelse om bemyndigelse af Europa-Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til på Den Europæiske Unions vegne at indlede og føre forhandlinger om de bestemmelser, der hører under Unionens kompetence, i en partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og landene i gruppen af stater i

Afrika, Vestindien og Stillehavet på den anden side, ST 9426 2018 INIT.

⁸ Afgørelse vedtaget af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet om

bemyndigelse af Europa-Kommissionen til på medlemsstaternes vegne at føre forhandlinger om de bestemmelser, der hører under medlemsstaternes kompetence, i en partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og landene i gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den anden side, ST 9426 2018 INIT.

⁹ Rådets afgørelse [jf. Rådets dokument 8371/23 DCL 1] af 20. juli 2023 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af partnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union på den ene side og medlemmerne af Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet (OACSS) på den anden side.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Det var vigtigt for EU og dets partnere at tage hensyn til erfaringerne fra deres lange samarbejde. Som led i politikforberedelserne forud for en ny partnerskabsaftale med staterne i Afrika, Caribien og Stillehavet blev der gennemført en række specifikke evalueringer og konsultationer forud for og i løbet af forhandlingerne for både at indhente offentlighedens, interessenternes og partnernes synspunkter og drage konklusioner fra EU-ACS-samarbejdet i de seneste årtier. Disse tiltag kan inddeles i to kategorier:

- evaluering af Cotonoupartnerskabsaftalen
- offentlige høringer

Der er taget hensyn til de tilhørende konklusioner og resultater, som afspejles i den foreslåede aftale.

- **Konsekvensanalyse**

I 2016 blev der offentliggjort en konsekvensanalyse (SWD(2016) 0380 final) sammen med en meddelelse om EU's fremtidige forbindelser med ACS-landene (JOIN(2016) 52 final), som dannede grundlag for den efterfølgende henstilling fra Kommissionen om Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger og Rådets efterfølgende forhandlingsdirektiver. Den havde til formål at fastslå, hvilket format der var bedst egnet til at organisere og regulere forbindelserne med partnere i Afrika, Caribien og Stillehavet. I konsekvensanalysen beskrives forskellige løsninger og en foretrukken løsning, som i sidste ende blev valgt og kan sammenfattes som følger: "Den foretrukne løsning for EU er et nyt partnerskab mellem EU og ACS-landene i form af en overordnet aftale, som består af en tværgående del, der omhandler fælles værdier, principper og interesser og fastlægger de generelle principper og muligheder for samarbejde på den internationale scene, samt tre partnerskaber, der fastsætter de prioriteter og tiltag, som er specifikke for de enkelte regioner og skal gennemføres i henholdsvis Afrika, Caribien og Stillehavsområdet."

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant.

- **Grundlæggende rettigheder**

Et af målene med aftalen er at fremme og opretholde menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder, retsstatsprincippet og god forvaltningspraksis. Dette er et vigtigt aspekt i betragtning af ændringerne på den internationale scene med nye stormagter, der ikke nødvendigvis deler disse værdier og principper. I overensstemmelse med EU's fælles tilgang til anvendelsen af politiske klausuler i tilfælde af tilsidesættelse af de væsentlige elementer i aftalen fører parterne strukturerede og systematiske konsultationer. Hvis de ikke kan nå frem til en gensidigt acceptabel løsning, kan den part, der har givet meddelelsen, træffe passende foranstaltninger.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Aftalen indeholder ingen finansprotokol. EU forpligter sig til at stille et tilstrækkeligt niveau af finansielle ressourcer til rådighed i overensstemmelse med sine interne regler og procedurer.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Gennemførelsen af aftalen vil blive overvåget ved hjælp af regelmæssige partnerskabsdialoger, jf. den generelle del, del I, artikel 3, stk. 1. De regionale protokoller indeholder specifikke bestemmelser om gennemførelsen og overvågningen, jf. den regionale protokol for Afrika, del I, artikel 6, den regionale protokol for Caribien, del I, artikel 8, og den regionale protokol for Stillehavsområdet, del I, artikel 8.

OACSS-EU-Ministerrådet fører tilsyn med, at aftalen gennemføres effektivt og konsekvent, og vedtager politiske retningslinjer og træffer afgørelser for at give virkning til specifikke aspekter, som er nødvendige for gennemførelsen af aftalens bestemmelser, jf. den generelle del, del V, artikel 88.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Med aftalen etableres der et ambitiøst og styrket politisk partnerskab mellem EU og medlemmerne af OACSS med henblik på at skabe gensidigt fordelagtige resultater på områder af fælles interesse. Det tager form af en associeringsaftale og indgås for en periode på 20 år.

Mere strategisk udvider aftalen omfanget af parternes samarbejde med det overordnede mål om at opbygge stærkere samfund. Dette fornyede partnerskab er en politisk bedrift og markerer et vendepunkt. Det ændrer dynamikken og opgraderer parternes forbindelser for at håndtere de mest presserende udfordringer, der er specifikke for de enkelte regioner. Aftalen er afstemt efter de regionale og globale forhold, men også den seneste internationalt vedtagne lovgivning, standarder, fremskridt og ikke mindst befolkningernes behov.

Dette skaber en sammenhængende ramme med partnerlandene på alle politiske niveauer, hvad enten det er nationalt eller (sub-)regionalt niveau eller på partnerskabsniveau med en global dimension. Aftalen fremmer effektiv multilateralisme og skaber grobund for mere politiske og koordinerede tiltag på den internationale scene, hvor partnerskabets indflydelse kan blive betydelig.

Innovativ "1 + 3"-struktur

EU's forbindelser med medlemmerne af OACSS er blevet uddybet, men også revideret for at gøre dem formålstjenstlige og sætte fokus på de tre regioner. Aftalen består derfor nu af:

1. En **Generel Del** (grundlaget), som er fælles for alle lande og består af:

Del I - **Almindelige bestemmelser**, som indeholder de generelle mål og principper.

Del II - **Strategiske prioriteter**, som er opdelt i seks hovedafsnit:

- Afsnit I - Menneskerettigheder, demokrati og forvaltningspraksis i menneskecentrerede og rettighedsbaserede samfund
- Afsnit II - Fred og sikkerhed
- Afsnit III - Menneskelig og social udvikling
- Afsnit IV - Inklusiv, bæredygtig økonomisk vækst og udvikling
- Afsnit V - Miljømæssig bæredygtighed og klimaændringer

- Afsnit VI - Migration og mobilitet

Del III - **Globale alliancer og internationalt samarbejde**, som beskriver de nye politiske ambitioner på den internationale scene nærmere.

Del IV - **Samarbejds- og gennemførelsesmetoder**, som beskriver de forskellige ressourcer til at opfylde partnerskabets mål.

Del V - **Institutionelle rammer**, som beskriver de forskellige institutioner og partnere, der er involverede.

Del VI - **Afsluttende bestemmelser**, som indeholder nærmere bestemmelser om aftalens anvendelse.

Bilag I: Tilbagesendelses- og tilbagetagelsesprocedurer.

Bilag II: Den Europæiske Investeringsbanks transaktioner.

Aftalen fastlægger den institutionelle ramme for partnerskabsaftalen både det grundlæggende og det regionale plan. Den generelle del af aftalen (grundlaget), som finder anvendelse på alle undertegnende parter, vil nærmere bestemt blive forvaltet af OACSS-EU-Ministerrådet (som forventes at træde sammen hvert tredje år) med hjælp fra et udvalg på ambassadørniveau, eventuelle OACSS-EU-topmøder (efter fælles aftale) og den nye Blandede Parlamentariske Forsamling OACSS-EU (som træder sammen årligt, og hvis medlemmer også er medlemmer af de tre regionale blandede parlamentariske forsamlinger).

2. Der er **tre regionale protokoller** mellem landene i hver region og EU. Hver protokol er skræddersyet til regionernes behov og dynamik og kan dermed håndtere de særlige udfordringer, de står over for. Dette betyder også, at hver region har sin egen institutionelle struktur til at forvalte den pågældende protokol. Strukturen omfatter et ministerråd, som træder sammen med mellemrum efter aftale mellem parterne, et blandet udvalg på ambassadørniveau, muligheden for møder på stats- og regeringschefniveau og en blandet parlamentarisk forsamling:

A. Regional protokol for Afrika

Med skræddersyede prioriteter, der specifikt er afstemt efter regionens behov:

- inklusiv og bæredygtig økonomisk vækst og udvikling
- menneskelig og social udvikling
- miljø, forvaltning af naturressourcer og klimaændringer
- fred og sikkerhed
- menneskerettigheder, demokrati og god regeringsførelse
- migration og mobilitet

og en specifik forvaltning:

Afrika-EU-Ministerrådet, Det Blandede Udvalg Afrika-EU og Den Parlamentariske Forsamling Afrika-EU.

Protokollen for Afrika vil blive gennemført i sammenhæng og komplementaritet med partnerskabet mellem kontinenterne, idet der vil blive taget hensyn til de strategiske og politiske retningslinjer fra AU-EU-topmøderne. Den ansporer til dialog og samarbejde om tværregionale og kontinentale spørgsmål med de afrikanske lande,

der ikke er part i aftalen, med regionale økonomiske fællesskaber og andre relevante aktører.

B. Regional protokol for Caribien

Med skræddersyede prioriteter, der specifikt er afstemt efter regionens behov:

- inklusiv og bæredygtig økonomisk vækst og udvikling
- miljømæssig bæredygtighed, klimaændringer og bæredygtig forvaltning af naturressourcer
- menneskerettigheder, forvaltningspraksis, fred og sikkerhed
- menneskelig udvikling og social samhørighed

og en specifik forvaltning:

Caribien-EU-Ministerrådet, Det Blandede Udvalg Caribien-EU og Den Parlamentariske Forsamling Caribien-EU.

C. Regional protokol for Stillehavsområdet

Med skræddersyede prioriteter, der specifikt er afstemt efter regionens behov:

- miljømæssig bæredygtighed og klimaændringer
- inklusiv og bæredygtig økonomisk udvikling
- have og fiskeri
- sikkerhed, menneskerettigheder, demokrati og forvaltningspraksis
- menneskelig og social udvikling

og en specifik forvaltning:

Stillehavsområdet-EU-Ministerrådet, Det Blandede Udvalg Stillehavsområdet-EU og Den Parlamentariske Forsamling Stillehavsområdet-EU.

Menneskecentreret partnerskab

Aftalen går videre end sin forgænger på forskellige områder og giver mulighed for at spille en vigtig rolle på mange områder.

Parterne vil bidrage til at opfylde verdensmålene for bæredygtig udvikling (SDG) og til bekæmpelsen af klimaændringer, idet 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og Parisaftalen om klimaændringer skal fungere som de overordnede rammer for partnerskabet.

Aftalen skal søge at skabe nye økonomiske muligheder for alle. Der lægges særlig vægt på bæredygtig, inklusiv vækst og jobskabelse. For at fremme en bæredygtig udvikling bliver det især vigtigt at fremme investeringer og den private sektors udvikling, hvilket videnskab, teknologi, innovation og den digitale omstilling vil bidrage væsentligt til. Samarbejdet om økonomiske og handelsmæssige spørgsmål vil også blive forbedret, hvilket vil lette bilateral handel og investeringsstrømme, reducere tekniske handelshindringer, forbedre offentlige udbud og beskytte intellektuel ejendomsret. Alle gældende handelsaftaler såsom de økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA) vil fortsat være gældende. Samarbejdet mellem parterne vil bidrage til at opretholde høje miljømæssige, sociale og arbejdsmarkedsmæssige standarder.

Dette går hånd i hånd med et fornyet fokus på klimaændringer og miljømæssige bæredygtighed på tværs af en række områder. Parterne, som anerkender, at det er nødvendigt

at handle hurtigt, og at en forringelse af naturen udgør en alvorlig trussel mod målet om at opnå bæredygtig udvikling, er blevet enige om vidtrækkende forpligtelser til at bevare og beskytte kloden og dens økosystemer og have. Reaktionen på klimaændringer vil blive styrket i overensstemmelse med målene i Parisaftalen. Der vil blive gjort en fælles indsats for at håndtere tilpasninger og modvirkningstiltag og tackle naturkatastrofer bedre. Dette er en del af en global, miljøvenlig tilgang, der fremmer bæredygtig udvikling af en blå økonomi og støtter omstillingen til grønnere (kulstoffattige og ressourceeffektive) økonomier.

Samarbejdet mellem EU og medlemmerne af OACSS er også forankret i et fælles sæt værdier og universelle principper. Respekten for menneskerettighederne, folkeretten, de demokratiske principper og principperne i De Forenede Nationers pagt udgør grundlaget for samarbejde inden for rammerne af denne aftale. De betragtes som centrale aspekter for at sikre, at andre fælles prioriteter kan blomstre, på samme måde som forpligtelserne vedrørende retsstatsprincippet og god forvaltningspraksis, som er blevet styrket i aftalen. Det samme gælder fred og sikkerhed, hvor der vil blive sat ind mod nye eller kommende trusler såsom sørøveri, menneskehandel, handel med narkotika, våben og andre ulovlige varer samt cyberkriminalitet og trusler mod cybersikkerheden, som er væsentlige elementer i en integreret tilgang til konflikter, kriser og de underliggende årsager hertil.

Aftalen fremmer styrket samarbejde, både sektormæssigt og politisk, bl.a. om udenrigspolitiske emner af fælles interesse. Dette omfatter fredsbevarelse, terrorisme, skrøbelige situationer, helt nye bestemmelser vedrørende dødsstraf, men også retshåndhævelse og migration og mobilitet. Hvad angår sidstnævnte skal nye forpligtelser, som afspejler en bred og afbalanceret tilgang, håndtere de forskellige indbyrdes forbundne aspekter af lovlig og irregulær migration på en sammenhængende måde. For at fremme velforvaltet migration og mobilitet fremmer aftalen et styrket samarbejde mellem parterne og relevante agenturer og institutioner og forbedrer samtidig tilbagesendelse og tilbagetagelse med større forudsigelighed og bedre håndhævelse. Fælles udfordringer vil blive bedre håndteret, bl.a. de grundlæggende årsager til irregulær migration, menneskehandel og smugling af migranter.

Menneskelig og social udvikling fremmes stærkt i partnerskabet med det formål at bekæmpe fattigdom og sociale uligheder uden at lade nogen i stikken. Som anbefalet i forhandlingsdirektiverne er der indgået stærkere forpligtelser i aftalen for at forbedre ligestilling mellem kønnene, sociale tjenester som f.eks. uddannelse og sundhed og social inklusion. Parterne vil samarbejde for bedre at håndtere forskellige udfordringer såsom fødevarerikkerhed, hurtig befolkningstilvækst og globale sundhedskriser.

Partnerskabsdialog har været en central del af forbindelserne mellem EU og OACSS-staterne i årevis, og den nye aftale styrker denne vigtige dimension yderligere gennem regelmæssig, afbalanceret, omfattende og substantiel partnerskabsdialog om alle områder i denne aftale.

Derudover fremmer aftalen samarbejdet mellem flere interessenter, idet det anerkendes, at unge og forskellige partnere, herunder lokale myndigheder, civilsamfundsorganisationer og den private sektor, spiller en vigtig rolle for at forme en bedre fremtid. Det vil være afgørende at opnå en aktiv deltagelse i dialoger og samarbejdsprocesser, men også at samarbejde om at få aftalen gennemført effektivt.

Alle de elementer, der er nævnt ovenfor, er indbyrdes forbundne og afgørende for at få videreudviklet vores forbindelser. Det betyder, at de regionale protokoller samt fortolkningen og gennemførelsen heraf til enhver tid skal være i overensstemmelse med bestemmelserne og principperne i den generelle del af aftalen.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af partnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og medlemmerne af Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet på den anden side

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 217 sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), og stk. 8, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Rådets afgørelse [jf. Rådets dokument 8371/23 DCL 1]¹⁰ blev partnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater og medlemmerne af Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet (OACSS), ("aftalen"), undertegnet den 15. november 2023 med forbehold af dens senere indgåelse.
- (2) Aftalen afspejler både det historisk tætte forhold og de stadig stærkere bånd mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater og medlemmerne af Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet (OACSS) samt deres ønske om at styrke og udbygge deres forbindelser på en ambitiøs og innovativ måde. Aftalen redefinerer forbindelserne mellem EU og dets medlemsstater og medlemmerne af Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet, herunder prioriteterne og arbejdsmetoderne på de forskellige politikområder, der er omfattet af aftalen.
- (3) Aftalen bør godkendes på Den Europæiske Unions vegne –

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Partnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og medlemmerne af Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet på den anden side ("aftalen") godkendes hermed på Unionens vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

¹⁰ Rådets afgørelse [jf. Rådets dokument 8371/23 DCL 1] af 20. juli 2023 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af partnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union på den ene side og medlemmerne af Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet (OACSS) på den anden side.

Artikel 2

Formanden for Rådet udpeger den eller de personer, der på Unionens vegne har beføjelse til at deponere det instrument, hvorved Unionen giver sit samtykke til at være bundet af aftalen, jf. aftalens artikel 98, stk. 2.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.¹¹

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand

¹¹ Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* af Generalsekretariatet for Rådet.